Niepełnosprawna, ale piękna!

Czy niepełnosprawne kobiety śledzą trendy w modzie? Oczywiście! Przecież każda z nas chce wyglądać elegancko i modnie nawet, jeśli jeździ na wózku. Jak powinny się ubierać kobiety niepełnosprawne, aby modny strój był zarazem komfortowy?

Przez wiele lat był odsetek społeczeństwa, do którego nie adresowane były żadne katalogi mody. I tak naprawdę **nie oczekuje się od tej grupy eleganckiego wyglądu**. Już dawno zostało udzielone ciche przyzwolenie osobom
niepełnosprawnym
na wygląd szary, nijaki, jakiś tam. Z czego to wynika? Chyba z faktu, iż przez wiele dziesiątek, a może nawet i setek lat, niepełnosprawność, ułomność czy choroba były czymś wstydliwym. Nierzadko osoba dotknięta fizyczną niedoskonałością całymi latami nie opuszczała domu.

Z drugiej strony, teoretycznie, ubrania nie muszą być **specjalnie projektowane** dla osób **niepe łnosprawnych.**
Owszem ? teoretycznie. Bo w praktyce okazuje się, że niewielkie poprawki (choćby podniesiony z tyłu spodni stan, inny krój marynarki ? żeby dobrze się układała, itp.) są niezbędne.

Niepełnosprawny nie musi oznaczać nieestetyczny i niemodny!

Są firmy, np.: niemieckie: **Rolli-Moden, Inpetto** (producent odzieży dla niepełnosprawnych dzieci), **Konrad Stautz GmbH&CoKG**, włoska **Clomet**
posiadają bogatą ofertę odzieży dla osób poruszających się na wózkach inwalidzkich. Nie są to

małe kolekcje, ponieważ nie tylko krój ma w nich znaczenie. Jest to istotny problem zarówno z punktu widzenia konstrukcji, jak i samych tkanin. Z uwagi na zróżnicowanie niepełnosprawności

odzież powinna być dostosowana do specyfiki danej dysfunkcji
tak, aby w możliwie maksymalnym stopniu zapewniała komfort, higienę, wygodę oraz łatwość konserwacji.

Komfort przede wszystkim

Z punktu widzenia konstrukcji stosuje się: przednie lub boczne zapięcia, rękawy raglanowe, duże otwory na ramiona, **duże otwory na szyję**, sznurek do pociągania na linii szyi, wypełnienia na kolana i łokcie, elastyczny pasek w talii, spodnie z podwyższonym stanem z tyłu (w celu lepszego dopasowania w pozycji siedzącej), duże kieszenie, umiejscowione tuż pod kolanami w spodniach lub w oparciach wózka inwalidzkiego, spodnie rozpinane na całej długości z boku przy szwie (przy schorzeniu nóg lub stóp), przymocowane (wbudowane) szelki do podtrzymywania (przy sparaliżowanych lub osłabionych ramionach), szew odpinający bieliznę, przedłużenie tylnego odcinka krocza przy talii w spodniach.

Szkoda, że polskie firmy traktują "po macoszemu" niepełnosprawnych odbiorców. A nie jest to taka mała grupa, skoro według Narodowego Spisu Powszechnego 2002 liczba osób niepełnosprawnych w Polsce wynosiła blisko **5,5 mln**.

Są pierwsze "jaskółki" specjalizujące się w tego rodzaju odzieży, jak gdyński butik młodej niepełnosprawnej projektantki **Niny Orłowskiej**. Dobrze byłoby, gdyby tych "jaskółek" pojawiło się na naszym rynku liczniejsze stadko.

Moda niejedno ma imię. A przy odrobinie dobrej woli ma ona **coś dla każdego** w przepastnej szafie z pięknymi ubraniami.

Źródło: www.w-spódnicy.pl